

เพศสัมพันธ์เพศศึกษาในวัยรุ่นญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

บทความนี้ให้ข้อมูลและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เพศศึกษาในวัยรุ่นญี่ปุ่นว่ามีแนวโน้มไปในทิศทางใด นอกจากนี้ ได้ศึกษาข้อมูลของประเทศอื่นประกอบด้วย เพื่อที่จะได้เห็นระดับของญี่ปุ่นเรื่องการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนเรื่องเพศศึกษาในประเทศไทยต่อไป เนื่องจากประเทศไทยกำลังประสบปัญหาแม่วัยรุ่นเพิ่มขึ้น จากการศึกษาพบว่าญี่ปุ่นมีข้อจำกัดในการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ญี่ปุ่นมีการสอนที่เปิดเผยมากกว่ามาก คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาโดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างละเอียดและลงลึกกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วยเหตุผลสำคัญคือ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นซึ่งญี่ปุ่นทำได้ดี เนื่องจากญี่ปุ่นถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นต่ำ

คำ

สำคัญ

เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น, เพศสัมพันธ์ครั้งแรก,
กำเนิดบุตรในวัยรุ่น, วัยรุ่นญี่ปุ่น

The Trends of Sexual Intercourse and Sex Education in Japanese Teenagers

Abstract

The objective of this article is to provide background information on the trends of sexual intercourse and sex education among Japanese teenagers. This article also provides information from other countries in order to provide a more complete picture of where Japan stands regarding teenage pregnancies. This will be useful in developing sex education curricula in Thailand as the country is facing increasing problems of teenage pregnancies.

The authors found that Japan controls how much information can be taught in schools. However, when compared to Thailand, Japan is more open. Most Japanese support sex education in the school curriculum, especially in terms of providing even more details about sexual intercourse than before, in order to prevent unwanted pregnancies among teenagers. Japan has been relatively successful in preventing unwanted pregnancies in this group because research has shown that Japan is amongst those countries with low teenage pregnancy rates.

Key words

Sexual intercourse among teenagers, First-time intercourse,
Teenage pregnancies, Japanese teenagers

1. บทนำ

ในรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง 26 สิงหาคม ค.ศ. 2013 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2013: 12-14) เผยว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาแม่วัยรุ่นเพิ่มขึ้น ซึ่งการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นนั้นส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของแม่และเด็กนำมาซึ่งปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากแม่วัยรุ่นที่อยู่ในวัยแรงงานจะขาดศักยภาพและโอกาสด้านอาชีพจะกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อความยากจนที่จะถ่ายทอดสู่ลูก ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศที่เป็นสังคมผู้สูงอายุ ทั้งนี้พบว่าจังหวัดที่วัยรุ่นมีการศึกษาต่ำสัดส่วนแม่วัยรุ่นจะสูง จังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงจำนวนแม่วัยรุ่นจะสูงตามไปด้วย การสอนเยาวชนเกี่ยวกับทักษะชีวิต ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่ตั้งครรภ์นั้นมีครูบางคนให้ความช่วยเหลือจนจบการศึกษา แต่มีนักเรียนบางคนถูกบีบบังคับให้ลาออกจากโรงเรียนหรือย้ายโรงเรียน ขณะที่นักเรียนบางคนรู้สึกอายและไม่อยากไปโรงเรียน

วันที่ 8-10 กันยายน ค.ศ. 2014 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการและเครือข่ายกว่า 20 องค์กร ร่วมกันจัดการประชุมระดับชาติเรื่องสุขภาวะทางเพศ ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น” เนื้อหาสำคัญสรุปได้ดังนี้

สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ณ ปัจจุบัน ทุก 4 นาทีมีวัยรุ่นคลอดบุตร 1 คน ยิ่งไปกว่านั้น ทุก 2 ชั่วโมงมีเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี คลอดบุตร 1 คน หมายความว่า ปัจจุบันทารกทุก 1 ใน 6 คนเกิดจากแม่ที่ยังเป็นเด็กหรือวัยรุ่น (สสส., 2014)

วันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 2016 รศ.ดร.พิมพ์วิทย์ บุญมงคล หัวหน้าโครงการวิจัยและหัวหน้าศูนย์ศึกษา

นโยบายสาธารณสุข สวัสดิการและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดเผยถึงการวิจัยเพื่อทบทวนการเรียนการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาไทย โดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยมหิดล กระทรวงศึกษาธิการ และการสนับสนุนทุนจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือยูนิเซฟประเทศไทยว่า งานวิจัยนี้ใช้เวลาดำเนินการระหว่างเดือนกันยายน ค.ศ. 2015 ถึงมีนาคม ค.ศ. 2016 เก็บข้อมูลสำรวจจากนักเรียน 8,837 คน และครู 692 คน รวมทั้งมีการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน 336 คน พบว่าสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาทั้งการบรรจุเป็นสาระการเรียนรู้สำคัญในวิชาอื่น และจัดเป็นวิชาแยก โดยหัวข้อการสอนเน้นประเด็นการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเอ็ดส์ สรีระและพัฒนาการทางเพศ ขณะที่เรื่องเพศภาวะ สิทธิทางเพศ ความหลากหลายทางเพศและความรุนแรงมีการสอนน้อยกว่า สถานศึกษาหลายแห่งสอนจากมุมมองที่เป็นผลกระทบด้านลบของเพศสัมพันธ์ อีกทั้งมากกว่าร้อยละ 80 เน้นสอนแบบบรรยาย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สอนในรูปแบบกิจกรรมเป็นหลัก นอกจากนี้มีครูที่สอนเพศศึกษาสายสามัญร้อยละ 50 และครูอาชีวศึกษาร้อยละ 70 ที่ระบุว่า ไม่ได้รับการอบรมการสอนเพศศึกษา ซึ่งครูที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มที่จะสอนครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ มากกว่า และสอนแบบใช้กิจกรรมมากกว่าครูที่ไม่ได้รับการอบรม ผลวิจัยยังพบว่าโดยเฉลี่ยร้อยละ 16 ของนักเรียนชายชั้นมัธยม 1-6 และร้อยละ 42 ของนักศึกษาอาชีวศึกษาชั้นปี 1-3 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ขณะเดียวกันนักเรียนไม่ได้เรียนรู้การป้องกันการตั้งครรภ์อย่างเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง นักเรียนจำนวนมากมีทัศนคติที่ไม่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศ และสิทธิทางเพศ ในภาพรวมนักเรียนครึ่งหนึ่งคิดว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นสิ่งที่ยอมรับ

ได้ในบางกรณี สำหรับครุมีทัศนคติที่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศ และปฏิเสธการใช้ความรุนแรงมากกว่านักเรียน แต่ส่วนใหญ่ยังคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักเรียนเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ ในส่วนของผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นความสำคัญว่า ควรมีการสอนเพศศึกษา แต่ผู้ปกครองบางคนยังลังเลว่า การสอนอาจเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนไปมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้ นักเรียนคิดว่าตนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุมกำเนิดและการมีประจำเดือนเป็นอย่างดี แต่มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถตอบคำถามแบบปรนัยเกี่ยวกับการมีประจำเดือนและการใช้ยาคุมกำเนิด ถูกฉีกได้อย่างถูกต้อง (พิมพ์วิทย์ บุญมงคล, 2016)

เมื่อดูคำถามเรื่องเพศสัมพันธ์จากข้อสอบ o-net วิชาสุขศึกษาปี ค.ศ. 2013 พบว่าคำถามส่วนมากไม่ครอบคลุมถึงวิธีการคุมกำเนิด แต่จะเน้นคำถามเกี่ยวกับทักษะชีวิตและคำถามที่ปลูกฝังค่านิยมอันดีงามของความเป็นไทย ขอยกตัวอย่างหนึ่งคำถามดังต่อไปนี้

ข้อใดเป็นค่านิยมอันดีในเรื่องเพศ

1. ไม่ชิงสุกก่อนห่าม
2. มีคนรักหลายคน เป็นคนมีเสน่ห์
3. การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องปกติ
4. การทดลองอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

คำตอบคือ 1. การไม่ชิงสุกก่อนห่าม

จากตัวอย่างคำถามพบว่าข้อสอบให้ความสำคัญกับการปลูกฝังค่านิยมเรื่องชายหญิงใกล้ชิดกันนั้นเป็นเรื่องไม่เหมาะสมมากกว่าจะสอนเรื่องการป้องกันตนเอง ซึ่งต่างจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศตะวันตกที่ไม่มองว่าการสนทนากันของชายหญิงเป็นเรื่องไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ประเด็นการสอนเรื่องเพศศึกษาในประเทศไทยนั้นยังเป็นที่ถกเถียงกันเนื่องจากยังมีส่วนเกรงว่าการสอนเรื่องเพศเป็นการชี้โพรงให้กระรอก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนเพศศึกษาของญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศในเอเชียด้วยกันว่าการสอนนั้นมีแนวโน้มเป็นอย่างไร เนื่องจากพบว่าอายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นญี่ปุ่นกับวัยรุ่นไทยนั้นไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด แต่อัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นญี่ปุ่นต่ำกว่าของไทยมาก นอกจากนี้ ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างกรณีศึกษาจากประเทศที่พัฒนาแล้วบางประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนเรื่องเพศศึกษาในประเทศไทยต่อไป

บทความนี้ จะนำเสนอเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เพศศึกษาในวัยรุ่นญี่ปุ่น 4 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เพศศึกษาในญี่ปุ่น
2. เพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยรุ่นญี่ปุ่น
3. ความเห็นของชาวต่างชาติต่อเพศสัมพันธ์และเพศศึกษา
4. การให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นญี่ปุ่นเชิงเปรียบเทียบ

2. เพศศึกษาในญี่ปุ่น

เรื่องเพศศึกษาในญี่ปุ่น ส่วนใหญ่มีบรรจุอยู่ในหลักสูตรของทุกโรงเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มีการถกเถียงกันมากในเรื่องวิธีการสอน ระดับความลึกของเนื้อหาที่สอน และจะเริ่มสอนเมื่อไร ญี่ปุ่นได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิงที่ให้ความยอมรับ และเคารพซึ่งกันและกัน แต่มีบางกลุ่มให้ความหมายของเพศศึกษาว่าเป็นเรื่องของการสืบพันธุ์ บางกลุ่มมีความเห็นว่าอย่าปลูกเด็กที่กำลังหลับอยู่ ดังนั้น ไม่ควรสอนลงในรายละเอียดแก่วัยรุ่นที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศ ปลายสมัยโชวะ (สมัยโชวะอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1926-1989) มีกระแสคัดค้านรุนแรงเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์แก่วัยรุ่น บางโรงเรียนห้ามนักเรียนสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และเรียกเก็บสื่อลามกต่าง ๆ กระแสคัดค้านนี้ได้ดำเนินมาถึงปี ค.ศ. 1991 วิธีการสอนเพศ

ศึกษาของโรงเรียนในช่วงนั้น เช่น ในชั่วโมงสุขศึกษา ครูจะสอนให้เฉพาะเด็กผู้หญิงเท่านั้น แต่เมื่อเข้าปี ค.ศ. 1992 ได้เริ่มบรรจุความรู้เรื่องเพศศึกษาไว้ในแบบเรียน วิชาสุขศึกษาของชั้นประถม ทำให้เด็กหญิงและชายได้เรียนรู้ร่วมกัน ปัจจุบันกระแสคัดค้านนี้แม้จะแผ่ลงแต่ก็ยังไม่หมดไป เนื่องจากยังมีปัญหาเรื่องการประเมินผลการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนญี่ปุ่น เนื่องจากในทางบริหารมี 2 กระทรวงเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่กำหนดหลักสูตร แต่การประเมินผลสัมฤทธิ์นั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขและแรงงาน (Wikipedia, n.d)

ในอีกด้านหนึ่ง สื่อต่าง ๆ ในเว็บไซต์ของญี่ปุ่น ที่เกี่ยวกับเพศศึกษาหรือเพศสัมพันธ์ พบว่ามีเว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ปรากฏอยู่มาก มีการเปิดเผยทั้งเรือนร่างส่วนบนและบางเว็บไซต์เปิดเผยเรือนร่างส่วนล่างด้วย ประหนึ่งว่าญี่ปุ่นมีอิสระและเสรีในเรื่องเพศมาก นอกจากนี้ จากปรากฏการณ์ทางสังคมของญี่ปุ่น พบว่าชาวญี่ปุ่นเปิดเผยสรีระร่างกายได้เมื่ออยู่ในบางสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น การเปลือยร่างลงแช่บ่อน้ำพุร้อนร่วมกับผู้อื่น การอาบน้ำรวมในห้องอาบน้ำสาธารณะที่เรียกว่า เซนโต ที่ทุกคนต้องเปลือยผ้าทุกชิ้นเมื่ออาบน้ำร่วมกัน หรือการตรวจสุขภาพสำหรับนักศึกษาเข้าใหม่จะทำกันในมหาวิทยาลัยโดยให้นักศึกษาแพทย์หลายคนเป็นผู้ตรวจ นักศึกษาเข้าใหม่ที่เป็นสตรีต้องถอดส่วนบนออกหมดและนั่งเรียงกันประกบนักศึกษาแพทย์แต่ละคน ซึ่งเรื่องลักษณะนี้จะไม่ปรากฏในสังคมไทยแต่ถือเป็นเรื่องปกติในสังคมญี่ปุ่น

2.1 การสอนเรื่องเพศสัมพันธ์

25 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 มีการเผยแพร่สารคดีเรื่อง **เพศศึกษาในญี่ปุ่น** ทาง YouTube จากสารคดีนี้ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวต่อการรณรงค์การสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ของญี่ปุ่นได้อย่างดียิ่ง ผู้เขียนขอสรุปสาระสำคัญดังนี้ (中京テレビ, 2013, May 25)

การสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนทำกันมานานตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1990 แต่มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเกินเลยมากขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 2003-2005 จนทำให้มีผู้ฟ้องไปที่วุฒิสภาของญี่ปุ่น ที่ประชุมคณะกรรมการธิการด้านงบประมาณได้มีการถกเถียงปัญหานี้ว่าการสอนเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนนั้นสอนละเอียดเกินไปหรือไม่ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2005 โคอิสุมิ นายกรัฐมนตรีสมัยนั้นได้กล่าวว่า ในสมัยเขาไม่มีการสอนละเอียดแบบนี้แต่จะรู้เองในภายหลังและเขาไม่เห็นด้วยกับการสอนขั้นตอนการมีเพศสัมพันธ์อย่างละเอียด วุฒิสมาชิกยามาฮานี เอรโกะ ได้ให้ความเห็นว่าการสอนแบบลงลึกถึงการร่วมเพศเพื่อให้รู้วิธีป้องกันไม่ให้ตั้งครรภ์ได้นั้น แสดงว่าจะมีเพศสัมพันธ์เมื่อไรก็ได้ถ้ารู้จักป้องกันตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เขากล่าวว่า การสอนที่ดีต้องสอนตามช่วงอายุที่เหมาะสมหรือหลังแต่งงานไปแล้ว แต่เมื่อถามนักวิจัยเพศศึกษานานาชาติ ต่างบอกว่าในต่างประเทศ เช่น ฟินแลนด์ หรือเยอรมนี การสอนลงลึกถือเป็นเรื่องปกติมากและไม่ถือว่าสอนเกินเหตุ ปัญหาที่ถกเถียงในวุฒิสภานั้น ทำให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อเก็บรวบรวมเอกสารคำสอนในโรงเรียนที่มีเนื้อหาหนักเกินเหตุหรือสอนลึกเกินไป ผลคือ ทั่วประเทศมีโรงเรียนประเภทนี้อยู่ 3,500 โรงเรียน คำราเรียนที่กล่าวถึงเรื่องเพศศึกษานั้นจะเริ่มในชั้นประถม 3 และ 4 โดยบรรจุไว้ในวิชาสุขศึกษา และวิชาวิทยาศาสตร์ เนื้อหาในคำราเรียนเกี่ยวกับการเกิดของสิ่งมีชีวิตและการปฏิสนธิ แต่ในคู่มือการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ว่าไม่ให้สอนเรื่องวิธีการมีเพศสัมพันธ์ โดยในคู่มือนี้อนุญาตให้อธิบายเพียงว่า การพัฒนาการทางร่างกายจากเด็กสู่ผู้ใหญ่จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง แต่จะไม่ให้กล่าวถึงขั้นตอนการตั้งครรภ์เพราะเห็นว่าเร็วเกินไปที่จะสอนเด็กในวัยประถมและมัธยมต้น แม้กระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดขอบเขตการสอนไว้ในคู่มือการสอน แต่มีครูบางคนฝ่าฝืนถึงขั้นถูกลงโทษทางวินัยไปแล้ว

กลุ่มแม่ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์แก่เยาวชน ได้รวมตัวกันจัดกิจกรรมในโรงเรียนประถมและมัธยมต้นเวียนไปตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยทางโรงเรียนอนุญาตให้ใช้ชั่วโมงเรียนได้หัวข้อที่กำหนดคือ **การเรียนรู้วิถีชีวิต (命の授業)** กิจกรรมที่กลุ่มแม่นี้สร้างคือ จัดทำแผ่นภาพวาดหลาย ๆ แผ่น อธิบายให้เห็นถึงอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายหญิง มดลูก การมีประจำเดือน น้ำเชื้อเพศชาย ตัวอสุจิ ขั้นตอนการมีเพศสัมพันธ์ การกำเนิดสิ่งมีชีวิต เป็นต้น นอกจากนี้ มีการจัดแสดงละครผสมด้วย บางโรงเรียนยอมรับรูปแบบกิจกรรมทั้งหมด บางโรงเรียนขอให้ตัดส่วนที่ล้อแหลมทิ้ง ซึ่งกลุ่มแม่ก็ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนโดยให้แม่ที่กำลังตั้งครรภ์มาเป็นแม่แบบ และให้เด็ก ๆ ฟังเสียงเด่นหัวใจของทารกในครรภ์จริง ๆ เป็นต้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งใส่ใจให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องแก่เยาวชนในท้องถิ่น ทำให้การทำแท้งลดลงมาก ยกตัวอย่างเช่น เมืองอินาเบะ จังหวัดมิเอะ ได้จัดโครงการร่วมกับโรงพยาบาลอินาเบะให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนชั้นมัธยมต้น วิธีการคือ เชิญสูตินารีแพทย์มาเป็นวิทยากรพูดให้นักเรียนในโรงเรียนฟัง อันดับแรกแพทย์ได้กล่าวถึงว่ามีหญิงผู้หนึ่งนำทารกมาทิ้ง แต่ภายหลังถูกตำรวจจับได้ จากนั้นสอนถึงวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ถ้าไม่ประสงค์มีบุตร การร่วมเพศ และตามด้วยโรคต่าง ๆ ที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ทางฝ่ายโรงเรียนกังวลมากเรื่องกลัวถูกฟ้องว่าสอนลึกลับเกินไป แต่ทางโรงเรียนก็ยอมรับว่าการนำเสนอของแพทย์ดีมาก จากการสำรวจของ NPO Baby ポケット (babypocket) พบว่าเด็กนักเรียนชั้นมัธยมต้นทั้งหมดใน 20 คนจะมีการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ 1 คน

ส่วนจังหวัดอาคิตะ มีการจัดให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมต้นและปลายปีละ 60 โรงเรียน โครงการนี้เริ่มทำมา 16 ปีแล้ว ใช้แพทย์เป็นวิทยากรให้ความรู้เช่นกัน ผลจากการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

ทำให้การทำแท้งของเยาวชนวัย 15-20 ปี ของจังหวัดนี้ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ

ลำดับต่อไป ผู้เขียนขอยกตัวอย่างความเห็นของผู้ที่ได้ชมสารคดีเรื่อง **เพศศึกษาในญี่ปุ่น** ทาง YouTube ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น ผู้ที่ได้ชมต่างเข้ามารวบรวมแสดงความคิดเห็นว่าควรสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ในระดับใดให้แก่เยาวชน โดยยก 15 ความเห็นจากทั้งหมด 50 ความเห็น เนื่องจากได้ตัดความเห็นที่ซ้ำกันออก ดังนี้

ควรสอนเพศศึกษาให้เป็นระบบ ผู้ใหญ่มักคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าอับอาย เมื่อเด็กรู้เองภายหลังทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีกับพ่อแม่ ถ้าผู้ใหญ่กล้าที่จะสอนโดยไม่อาย เด็กก็จะรับได้เอง ผู้ใหญ่ควรสอนส่วนดีและส่วนเสียของการมีเพศสัมพันธ์ให้ละเอียด ชัดเจน ก่อนที่จะได้ชมวิดีโอเกี่ยวกับเรื่องนี้ รู้สึกต่อต้าน แต่หลังจากที่ได้ชมแล้ว รู้สึกเห็นด้วยอย่างมาก (เพศหญิง อายุ 17 ปี 5 มีนาคม 2015)

สิ่งที่กระตุ้นวัยรุ่นให้อยากมีเพศสัมพันธ์ คือสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวพวกเขา และสิ่งที่ฉันเห็นว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดคือ หนังสือแฟชั่นที่เด็กประถมและมัธยมต้นสามารถสัมผัสได้ไม่ยาก ในหนังสือมีคำถามว่า เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุเท่าไร โดยแสดงเป็นกราฟอย่างชัดเจน เด็กมีแนวโน้มที่มักจะเทียบกับอายุของตนอยู่แล้ว และถ้าอายุตนไม่เข้ากับกราฟ เด็กจะเกิดการรื้อร่น (เพศหญิง อายุ 19 ปี 22 กุมภาพันธ์ 2015)

ฉันให้กำเนิดบุตรสาวตอนอายุ 16 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมถึงมัธยมต้นไม่ค่อยมีการสอนเรื่องเพศศึกษาเท่าใด แต่พอทราบมาบ้างว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์ก็จะตั้งท้องได้ แต่คิดไปเองว่าถ้าทำเพียงครั้งเดียวคงไม่เป็นไร แต่ฉันเกิดตั้งท้องขึ้นมาจนได้ ตอนนั้นฟังขึ้นชั้น ม.4 ครั้งแรกคิดจะทำแท้งแต่ภายหลังเปลี่ยนใจ ซึ่งฉันคิดถูกแล้ว จากประสบการณ์นี้ทำให้รู้ว่าการไม่มีความรู้ที่ถูกต้องทำให้รู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น เรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งที่เรียนรู้หลังแต่งงาน แต่ควร

สอนตั้งแต่เด็ก และควรสอนให้ลึกซึ้ง (เพศหญิง อายุ 22 ปี 21 พฤศจิกายน 2014)

สมัยวัยรุ่นนึกไปเองว่าการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ต้องเก็บเป็นความลับและอยู่ในบรรยากาศที่ไม่กล้าถามผู้ใหญ่ ปัจจุบันลูกได้เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านวิดีโอต่าง ๆ ด้วยตนเองซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวลใจมาก โรงเรียนควรสอนเรื่องนี้ให้มาก ๆ (เพศหญิง อายุ 35 ปี 23 กันยายน 2014)

หลังแต่งงาน 5 ปีจึงมีบุตร ฉันคิดว่าการตั้งท้องและการที่ทารกเติบโตในท้องได้ ถือเป็นสิ่งมหัศจรรย์ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ถือเป็นเรื่องจำเป็น รู้สึกดีใจที่มีการรณรงค์ในวงกว้างเพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ลูกควรได้รับความรู้ที่ถูกต้องเมื่อเขาขึ้นชั้นมัธยมต้น (เพศหญิง อายุ 27 ปี 22 กันยายน 2014)

เด็กควรได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แนนอนการสอนเรื่องนี้ในโรงเรียนมักจะตามมาด้วยปัญหาต่าง ๆ มากมาย คิดว่าเป็นการไม่ถูกต้องที่นักการเมืองดูเพียงเอกสารที่ใช้สอนแล้วบอกว่าไม่เหมาะสม ควรต้องดูวิธีการสอน ความเข้าใจของเด็กและความเห็นของผู้ปกครองด้วย ถ้านักการเมืองไม่เห็นด้วยกับการสอนแบบนี้ ก็ต้องนำเสนอวิธีที่ตนคิดว่าเด็กจะได้ความรู้ ความเข้าใจด้วย (ครูหญิง อายุ 25 ปี 14 กันยายน 2014)

เนื่องจากการสอนเรื่องเพศศึกษาของญี่ปุ่นยังอยู่ในระดับต่ำและยังมีผู้ใหญ่ที่ไม่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่อง SEX อยู่มาก จึงทำให้มีเว็บไซต์ของผู้ใหญ่เกี่ยวกับ SEX มาก สังคมญี่ปุ่นจำเป็นต้องให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในวงกว้างตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ ที่จริงแล้ว SEX ไม่ได้มีไว้เพื่อความสุขของผู้ใหญ่ แต่เพื่อให้กำเนิดสิ่งมีชีวิตใหม่ ผู้ใหญ่ควรที่จะให้ข้อมูลเรื่อง SEX ที่ถูกต้อง (เพศชาย อายุ 22 ปี 26 มีนาคม 2014)

เพราะไม่มีความรู้ที่ถูกต้องจึงเกิดเรื่องเศร้าขึ้นมา ดังนั้น ต้องป้องกันไม่ให้เกิด คนกลัวการกินยาคุมกำเนิดเพราะความไม่รู้ นักการเมืองรู้แต่เรื่องเด็กเรียนเก่ง แต่ไม่มีความพยายามจะเรียนรู้ว่ายังมีเด็กอีกหลายประเภทดำรงอยู่ในสังคม นักการเมืองต้องพยายามเรียนรู้ผู้คนที่ไม่เหมือนตนให้มากกว่านี้ ไม่ใช่พูดเฉพาะเรื่องเพศศึกษาอย่างเดียว (เพศชาย อายุ 22 ปี 26 กุมภาพันธ์ 2014)

ถ้ากล่าววาล์วที่สอนในโรงเรียนใจแข็งเกินไป จำนวนผู้ติดโรคหรือทำแท้งจะไม่ลดลง การสอนเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนต้องสอนลงในรายละเอียดให้มากที่สุด ผมเองรู้เรื่องนี้ละเอียดจากเว็บไซต์ของผู้ใหญ่ (เพศชาย อายุ 20 ปี 22 กุมภาพันธ์ 2014)

นักศึกษาหญิงอเมริกันผู้หนึ่งกล่าวว่า รัฐที่เธออาศัยอยู่มีระบบการแจกถุงยางอนามัยให้ฟรี นอกจากนี้ ยังกล่าวอีกว่าที่อังกฤษแจกยาคุมกำเนิดให้ฟรี เรื่องนี้สำหรับคนญี่ปุ่นเป็นเรื่องน่าตกใจ จำเป็นต้องให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ (เพศหญิง อายุ 22 ปี 21 กุมภาพันธ์ 2014)

มีเพื่อนที่ใชยาคุมกำเนิดแต่ก็ตั้งท้อง และไปทำแท้ง ดังนั้น สิ่งที่ควรทำคือ ถ้าไม่ต้องการบุตรอย่ามีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ ต้องบอกกล่าวกับเด็กด้วยการท้อง การให้กำเนิด และการเลี้ยงดูบุตรนั้นเป็นเรื่องที่หนัก และต้องย้ำว่าการทำแท้งเป็นเรื่องที่เสี่ยงอันตราย (เพศหญิง อายุ 52 ปี 31 มกราคม 2014)

ไม่เคยเข้าใจมาก่อนว่าถ้าจะไม่ให้ท้องต้องทำอย่างไร โรงเรียนสอนไม่ละเอียดทุกซอกทุกมุม นี่คือสาเหตุที่ทำให้เด็กมัธยมต้นท้องกันมาก ก่อนที่เด็กจะได้รับข้อมูลที่ผิด ๆ ต้องรับสอนข้อมูลที่ถูกต้องให้ก่อน การได้ดูวิดีโอชุดนี้ดีมาก และอยากให้คนอื่นได้ดูด้วย (เพศหญิง อายุ 15 ปี 11 มกราคม 2014)

ตอนอยู่ชั้นประถม 3-4 เคยดูหนังเรื่อง แม่ในวัย 14 ปี ตอนนั้นพ่อแม่สอนฉันว่า ถ้าไม่อยากท้อง

ก็ต้องป้องกัน ฉันรู้สึกอายจึงฟังแบบขอไปที มีเพื่อนรุ่นเดียวกันตั้งท้อง ฉันจึงเห็นด้วยว่าควรต้องสอนเรื่องนี้ตั้งแต่ยังเด็ก ถ้าปล่อยให้ไปรู้เรื่องการมี SEX หลังแต่งงาน คิดว่าสายเกินไป (เพศหญิง อายุ 17 ปี 5 มกราคม 2014)

ปัจจุบันเว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่อง SEX ที่เด็กชั้นประถมและมัธยมสามารถเข้าถึงได้ง่ายมีอยู่มาก ในนี้มีข้อมูลที่ผิดอยู่มากซึ่งเด็กไม่รู้ (เพศหญิง อายุ 19 ปี 20 ตุลาคม 2013)

อยากให้ใช้วิธีโอซุคนี้สอนนักเรียนชั้นมัธยมปลายด้วย ที่วุฒิสมาชิกพูดว่าหลังแต่งงานแล้วค่อยเรียนรู้นั้นเป็นความคิดที่ผิดมาก (เพศหญิง อายุ 26 ปี 20 ตุลาคม 2013)

จาก 15 ความเห็นพบว่า ทั้งหมดประสงค์ให้สอนเรื่องเพศศึกษาอย่างละเอียด ลึกซึ้งและประสงค์ให้สอนตั้งแต่ชั้นประถมเพื่อการเข้าใจที่ถูกต้องของเยาวชนในเรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

3. เพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยรุ่นญี่ปุ่น

3.1 อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยรุ่นญี่ปุ่น

ศูนย์วิจัยวางแผนครอบครัว (家族計画研究センター) ได้สำรวจอายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของคนญี่ปุ่นต่อเนื่องมาเป็นเวลา 7 ปี โดยในปีที่ 7 (ค.ศ. 2014) ได้สุ่มสำรวจชายหญิงทั้งสิ้น 3,000 คน มีผู้ตอบกลับมา 1,134 คน มีอายุระหว่าง 16-49 ปี จากผลสำรวจครั้งล่าสุดพบว่าชายหญิงญี่ปุ่นร้อยละ 30 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 18 ปีลงมา (ตารางที่ 1) ซึ่งถือเป็นอายุช่วงวัยรุ่น และหมายความว่าบางคนอาจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 15, 16 หรือ 17 ปีก็เป็นได้

ตารางที่ 1 อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของคนญี่ปุ่น

เพศ	ปี ค.ศ.	30%	50%	70%
ชาย	2002	18 ปี	20 ปี	23 ปี
	2004	18 ปี	19 ปี	23 ปี
	2006	18 ปี	19 ปี	21 ปี
	2008	18 ปี	19 ปี	21 ปี
	2010	18 ปี	19 ปี	21 ปี
	2012	18 ปี	19 ปี	21 ปี
	2014	18 ปี	20 ปี	24 ปี
หญิง	2002	19 ปี	20 ปี	25 ปี
	2004	18 ปี	20 ปี	22 ปี
	2006	18 ปี	19 ปี	22 ปี
	2008	18 ปี	19 ปี	21 ปี
	2010	18 ปี	19 ปี	22 ปี
	2012	18 ปี	19 ปี	22 ปี
	2014	18 ปี	19 ปี	22 ปี

(ที่มา: JFPA, 2014)

3.2 อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมปลายญี่ปุ่น

กลุ่มศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นของจังหวัดอิวาเตะ (いわて思春期研究会) ได้สำรวจอายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมปลายในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มครั้งแรกในปี ค.ศ. 2001 สำหรับการสำรวจในปี ค.ศ. 2013 ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายคือ โรงเรียนชั้นมัธยมปลายภาคปกติทั้งหมดในจังหวัดอิวาเตะจำนวน 78 โรงเรียน ประชากรสำรวจคือ นักเรียนมัธยมปลาย 9,055 คน ผลสำรวจพบว่านักเรียนชายร้อยละ 12.5 นักเรียนหญิงร้อยละ 15.1 ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งตัวเลขดังกล่าวมีความใกล้เคียงกันมากกับผลการสำรวจระดับทั้งประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นทั้งนักเรียนชายและหญิงที่ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วนั้นเกือบร้อยละ 50 ตอบว่าได้มีเพศสัมพันธ์กับหลายคน ทั้งนักเรียนชายและหญิงมากกว่าร้อยละ 50 ตอบว่า มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 15-16 ปี นักเรียนหญิง

ร้อยละ 20 ตอบว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุตั้งแต่ 14 ปีลงมา ผลสำรวจยังได้กล่าวอีกว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้นมีนักเรียนชายร้อยละ 82 นักเรียนหญิงร้อยละ 77 ที่รู้วิธีคุมกำเนิดซึ่งมีแนวโน้มที่ดีกว่าการสำรวจในปี ค.ศ. 2001 อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นการใส่ใจคุมกำเนิดเริ่มลดลง กล่าวคือ มีนักเรียนชายร้อยละ 71.9 นักเรียนหญิงร้อยละ 60.5 ตอบว่ายังคุมกำเนิดอยู่ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจระดับประเทศแล้ว (นักเรียนชายร้อยละ 53.7 นักเรียนหญิงร้อยละ 53.2) พบว่านักเรียนในจังหวัดอิวาเตะใส่ใจการคุมกำเนิดมากกว่า (岩手県高等学校教育研究会, 2013)

4. ความเห็นของชาวต่างชาติต่อเพศสัมพันธ์และเพศศึกษา

บทความนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เพศศึกษาในวัยรุ่นญี่ปุ่น แต่การที่จะทราบว่าญี่ปุ่นอยู่ในระดับใดนั้นจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลจากประเทศอื่นประกอบด้วย เพื่อที่จะได้เห็นระดับของญี่ปุ่นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก่อนอื่นผู้เขียนจะขอกล่าวเกี่ยวกับเพศศึกษาในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นดินแดนที่ได้ชื่อว่าเสรีมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก ดังต่อไปนี้

ในสหรัฐอเมริกามีความเห็นเรื่องเพศศึกษาแตกเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายยอมรับและฝ่ายไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มีการถกเถียงกันว่าแม่ใช้เครื่องมือคุมกำเนิด เช่น ถุงยางอนามัยหรือยาคุมก็อาจเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่องโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ตามมาอีกด้วย ประเด็นถกเถียงที่สุดโต่งคือ ฝ่ายอนุรักษ์นิยมสนับสนุนบริสุทธิศึกษามากกว่าเพศศึกษาและได้รับเสียงตอบรับที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม พบว่าประเทศที่แสดงท่าทีอนุรักษ์อย่างชัดเจน มักพบปัญหาเรื่องโรคติดต่อทางเพศที่รุนแรงและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นสูงมากขึ้น (Wikipedia, n.d)

ลำดับต่อมา ประเทศเนเธอร์แลนด์ได้รับการประเมินว่ามีวัยรุ่นตั้งครรภ์น้อยที่สุดประเทศหนึ่งใน

ยุโรป จากผลสำรวจพบว่าผู้คนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและรู้สึกดีต่อประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในระดับประถมศึกษาจะมีวิชาเกี่ยวกับเรื่องเพศจุดประสงค์ของวิชาคือ เพื่อให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์กับผู้อื่น เยาวชนที่อายุไม่ถึง 20 ปีมีเพศสัมพันธ์กันมาก แต่ร้อยละ 90 ของกลุ่มนี้ใช้อุปกรณ์ป้องกันการตั้งครรภ์ เป็นผลให้อัตราการตั้งครรภ์ของเยาวชนเนเธอร์แลนด์ต่ำมากประเทศหนึ่งในยุโรป การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น HIV ก็ต่ำเช่นกัน ทีมวิจัย (ออรันดา, 2012) ได้เข้าไปดูการสอนในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาสำหรับเด็กอายุ 11 ขวบ พบว่า ครูตั้งคำถามต่าง ๆ ให้เด็กตอบ ตัวอย่างดังนี้

ครู - ทำไมพวกเราต้องกอดกัน

เด็ก - เพราะชอบกัน

ครู - หนูชอบใครมากที่สุด

เด็ก - พ่อ แม่ น้องสาว เพื่อน

ครู - รู้สึกอย่างไรถ้าคนที่หนูชอบกอดหนู

เด็ก - ร่างกายจะร้อนผ่าวและตื่นเต้นมาก

นอกจากนี้ ครูให้เด็กทั้งหญิงและชายทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น วาดรูปร่างกาย ให้เล่าประสบการณ์ตอนเข้าอ่างอาบน้ำด้วยกัน จุดประสงค์เพื่อสอนสรีระร่างกายให้เด็กจำอวัยวะต่าง ๆ พร้อมทั้งสอนว่าทารกเจริญเติบโตในมดลูกได้อย่างไร จากการสอนของครูพบว่าเวลาสอนเรื่อง SEX ครูจะให้ความสำคัญ 3 เรื่องคือ ความเคารพซึ่งกันและกัน ความสนิทสนมและความปลอดภัย

ศาสตราจารย์ Amy Schalet เกิดและเติบโตที่เนเธอร์แลนด์ แต่ได้ไปศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยาที่มหาวิทยาลัย Massachusetts สหรัฐอเมริกา ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ใหญ่ชาวอเมริกันมองว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศของวัยรุ่นนั้นมักจะมุ่งไปที่เรื่องของความต้องการทางเพศ แต่ที่เนเธอร์แลนด์คนหนุ่มสาวต่างมีความเชื่อว่าสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่มีความรักต่อกันได้ (TABILABO, 2015)

จากที่กล่าวมาแล้ว ผู้เขียนยังได้มีโอกาสร่วมเสวนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และเพศศึกษากับเพื่อนชาวต่างชาติที่อยู่ในช่วงอายุไล่เลี่ยกันคือ 22-25 ปี ประกอบด้วย ชาวญี่ปุ่น (ชาย 1 คน หญิง 4 คน) ชาวเกาหลี (หญิง 1 คน) ชาวฮ่องกง (ชาย 1 คน) ชาวสวีเดน (หญิง 1 คน) และชาวเยอรมัน (ชาย 1 คน) ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 2016 สรุปความเห็นที่ได้ดังต่อไปนี้

1. คิดเห็นอย่างไรต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยก่อนอายุ 20 ปี

ชาวญี่ปุ่น – วัยรุ่นจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่ชั้นมัธยมปลาย ถือว่าเป็นเรื่องปกติ เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยถือว่าโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้โดยมองว่าเป็นเรื่องปกติเช่นกัน

ชาวเกาหลี – ถ้ารักกันจริงก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิด แต่ไม่ใช่เรื่องที่เราควรทำเพียงเพราะความสนุก

ชาวฮ่องกง – เนื่องจากเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางความคิด ความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในชาติจึงมีแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนตัวแล้วมองว่าเป็นเรื่องปกติ

ชาวสวีเดน – เป็นเรื่องปกติมาก ๆ ชาวสวีเดนเรามีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่อายุ 15 ปี

ชาวเยอรมัน – การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติถ้าป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศต่าง ๆ ได้ คนเยอรมันมีเพศสัมพันธ์กันเร็ว อายุประมาณ 15-16 ปี และเปิดเผยเรื่องนี้มาก บางครั้งได้ยินการสนทนาเรื่องนี้ในรถไฟ

2. ที่โรงเรียนสอนเรื่องเพศสัมพันธ์มานาน้อย และลึกซึ้งเพียงใด

จากการสอบถามพบว่าที่โรงเรียนของทุกประเทศสอนวิธีการใช้ถุงยางอนามัยอย่างละเอียด แต่มีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน

ชาวญี่ปุ่น – มีการนำถุงยางไปใส่น้ำเพื่อสาธิตให้นักเรียนดูว่าถุงยางอนามัยแตกยาก บางโรงเรียน

เปิดวิดีโอสาธิตการใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกต้อง

ชาวเกาหลี – มีแจกในห้องเรียนและสอนให้ลองฝึกใส่กับอุปกรณ์อื่น ประเทศเกาหลีสอนเรื่องเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ซึ่งตนมองว่าเร็วเกินไปทำให้เด็ก ๆ สัมผัสเนื้อหาที่เรียนเมื่อถึงวัยที่ต้องนำมาใช้

ชาวฮ่องกง – บางมหาวิทยาลัยในฮ่องกงมีตู้กดถุงยางอัตโนมัติไว้บริการนักศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ชาวสวีเดน – มีการเล่นเกมแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ และแข่งกันนำถุงยางอนามัยใส่นิ้ว และถอดออก มัดปากถุงให้เรียบร้อย กลุ่มไหนทำได้เร็วที่สุดจะชนะ

ชาวเยอรมัน – ในชั้นประถมสอนให้รู้จักร่างกายตนเองและกระบวนการให้กำเนิดสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมต้นสอนเรื่อง SEX และการป้องกันตนเอง โดยการสอนจะไม่เน้นการห้ามมีเพศสัมพันธ์ แต่เน้นไปที่การเตือนให้ป้องกันตนเองให้ดีเพราะหากพลาดพลั้งตั้งครรภ์จะเป็นภาระที่ยุ่งยากในอนาคต

3. พ่อแม่รับรู้ได้ไหมถ้ามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ชาวญี่ปุ่น – หากอยู่ชั้นมัธยมปลาย อาจจะดูไม่ค่อยดี แต่ถ้าเข้ามหาวิทยาลัยแล้วก็สามารถทำได้โดยผู้ปกครองไม่ได้ห้าม แต่ก็ได้สนับสนุนโดยเปิดเผย วัยรุ่นเองก็ได้บอกผู้ปกครองเช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครอบครัว สำหรับวัยรุ่นที่ยังอาศัยอยู่บ้านเดียวกับครอบครัวอาจจะโดนตักเตือนบ้างเล็กน้อย

ชาวเกาหลี – อาจจะไม่ใช่เรื่องที่คุยกันได้ตรง ๆ แต่พ่อแม่ไม่ได้ห้ามไม่ให้เจอกันหรือไม่ให้มีเพศสัมพันธ์กัน เพียงแต่เมื่อพ่อแม่รู้ว่ามามีเพื่อนที่คบหาดูใจกันอยู่ก็เตือนให้ระวังตัวเองให้ดี

ชาวฮ่องกง – ความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในชาติมีแตกต่างกันไป สำหรับครอบครัวของฉันทันพ่อแม่ค่อนข้างหัวโบราณ มีท่าที่ไม่สนับสนุนเรื่องนี้นัก

ชาวสวีเดน – คล้ายญี่ปุ่น คือ ไม่มีการห้ามใดๆ แต่การมีเพศสัมพันธ์ในชั้นมัธยมปลายก็อาจจะถูกมองว่าไม่เหมาะสมนัก แต่ถ้าเข้ามหาวิทยาลัยแล้วก็ไม่ปัญหา

ชาวเยอรมัน – ไม่มีการห้าม แต่จะตักเตือนอย่าง

น้องชายที่บ้านเวลานัดพบแฟน แม่จะเตือนเสมอว่าให้ใช้ถุงยางอนามัยด้วย หากฝ่ายหญิงท้องขึ้นมาตนจะลำบาก เพราะที่นี้ตามกฎหมายแล้วแม่จะไม่แต่งงาน ฝ่ายชายต้องช่วยส่งเสียเลี้ยงดูทุกเดือนจนกว่าบุตรจะอายุ 25 ปี หรือมีงานทำ จำนวนเงินนั้นมากน้อยขึ้นอยู่กับรายรับของฝ่ายชาย ทั้งนี้ เพราะที่เยอรมนีให้ความสำคัญกับการเป็นแม่่มาก มองว่าการเป็นแม่นั้นลำบาก หญิงที่ตั้งครรภ์นอกจากจะได้ลาคลอดโดยได้เงินเดือนปกติแล้ว ยังได้เงินช่วยจากรัฐบาลทุกเดือนเป็นจำนวน 180 ยูโร (ประมาณ 7,000 บาท) จนกว่าบุตรจะอายุครบ 25 ปี แต่ถ้าบุตรได้งานก่อนอายุครบ 25 ปีก็จะหยุดให้เงินช่วย นอกจากนี้ ยังได้จากฝ่ายชายในกรณีที่ไม่ได้แต่งงานอีกด้วย

4. คิดอย่างไรเกี่ยวกับการทำแท้ง

ชาวญี่ปุ่น – ไม่ใช่สิ่งที่ดี แต่ดีกว่าปล่อยให้คลอดออกมาขณะไม่พร้อม บางครั้งพ่อแม่เป็นคนแนะนำให้ทำแท้ง นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังมีเรื่องเล่า และความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณเด็กที่ถูกทำแท้งอยู่บ้าง แต่ผู้คนไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ไทย

ชาวเกาหลี – ไม่ใช่สิ่งที่ดี การให้กำเนิดบุตรในช่วงเวลาที่ยังไม่พร้อมนั้น นำมาซึ่งภาระและความยากลำบาก เนื่องจากยังไม่มีการจ้างพี่เลี้ยง กำนัลกาย และวุฒิภาวะมากพอที่จะเลี้ยงดูบุตร การทำแท้งน่าจะเป็นหนทางที่สะดวกที่สุดที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น

ชาวฮ่องกง – ไม่ใช่สิ่งที่ดี ตนนับถือศาสนาคริสต์ จึงไม่ค่อยเห็นด้วยนัก

ชาวสวีเดน – รู้ว่าไม่ใช่สิ่งที่ดีนัก แต่ก็สามารถทำได้โดยไม่มีปัญหา ในมหาวิทยาลัยของตน มีเพื่อนหลายคนที่ผ่านมาแล้วในสมัยมัธยมปลาย ชาวสวีเดนไม่เชื่อในสิ่งลี้ลับของวิญญาณเด็กที่จะติดตามไปเหมือนที่ไทย

ชาวเยอรมัน – รับผิดชอบเป็นการทำแท้งจากสาเหตุฉุกเฉินเฉพาะ แต่การทำแท้งจากการมีเพศ

สัมพันธ์กันเพราะความสนุกไม่ใช่สิ่งที่ดี ทั้งนี้ ที่เยอรมนีหากต้องการทำแท้งต้องเข้าพบผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำแท้งโดยเฉพาะ เพื่อปรึกษาถึงเหตุผลที่ต้องการทำแท้ง ผู้เชี่ยวชาญจะเป็นคนตัดสินใจว่าจะอนุมัติให้ทำแท้งได้หรือไม่ ทั้งนี้ บทบาทของแพทย์คือ มีหน้าที่ทำแท้งเท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจในการตัดสินใจ

5. ความคิดเห็นต่อการศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ในประเทศไทย

กลุ่มเสวนารู้สึกตกใจมากตอนที่ผู้เขียนกล่าวว่า นักศึกษาไทยหลายคนไม่เคยเห็นถุงยางอนามัยมาก่อน และค่อนข้างตกใจกับวัฒนธรรมที่เข้มงวดเรื่องเพศศึกษา ลักษณะปกปิด รวมถึงสะท้อนใจต่อข่าวตำรวจบุกจับสถานทำแท้งเถื่อน และพบศพเด็กมากมาย รวมถึงชาวแม่ทิ้งลูกในถังขยะ เนื่องจากประเทศของตนค่อนข้างรับได้เรื่องการทำแท้ง ทำให้ไม่มีข่าวดังกล่าวในประเทศของตน ญี่ปุ่นมีชาวแม่ทิ้งทารกแรกเกิดตามสถานเลี้ยงเด็กอยู่บ้าง แต่ไม่มีการทิ้งถังขยะ ในช่วงท้ายของการเสวนาได้มีข้อคิดเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งที่ควรสอนวิชาเพศศึกษาให้กับเด็ก ๆ เพื่อให้รู้จักป้องกันตนเองไม่ให้เกิดโรคและการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และควรสอนให้ละเอียดด้วย

นอกจากนี้ จากการเสวนายังพบอีกว่าทั้ง 5 ชาติไม่มีปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์ขณะเรียน คือสามารถเข้าเรียนได้และทางโรงเรียนอนุญาต แต่ไม่ค่อยพบเนื่องจากเป็นอุปสรรคในการเรียน ผู้ที่ตั้งครรภ์และกำลังศึกษาในชั้นมัธยมปลายอาจเป็นจุดสนใจสำหรับเพื่อน ๆ แต่ไม่มีใครพูดคำหยาบ (ในเยอรมนีจะมองวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ด้วยความเห็นใจเพราะรู้ว่าการเป็นแม่เป็นเรื่องที่หนัก) บางคนเลือกที่จะทำแท้ง บางคนเลือกที่จะออกจากโรงเรียนเองเพื่อคลอดและเลี้ยงดูบุตรระยะหนึ่งแล้วกลับเข้าไปเรียนใหม่ สำหรับในระดับมหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะมีคนหลากหลายอายุเรียนร่วมกัน ส่วนเรื่องรู้สึกอายที่จะพกถุงยางหรือไม่นั้นทุกคนตอบว่า

ไม่รู้สึกลาย และต่างเห็นว่าการไม่ซื้อถุงยางหรือไม่พกถุงยางเป็นเรื่องที่ไม่ดี และอันตรายมากกว่าการซื้อถุงยางจากการเสวนาในครั้งนี้ ผู้เขียนพบว่าแม้ญี่ปุ่นมีข้อจำกัดบางเรื่องในการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าประเทศตะวันตก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ญี่ปุ่นมีการสอนที่เปิดเผยกว่ามาก และจากความเห็นของคนญี่ปุ่นและชาวต่างชาติต่อเพศสัมพันธ์ ทั้งหมดมีความเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยก่อนอายุ 20 ปีถือเป็นเรื่องปกติ สิ่งที่พวกเขาให้ความสำคัญคือ การป้องกันตนเองจากโรคและการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มากกว่า

5. การให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นญี่ปุ่นเชิงเปรียบเทียบ

จากการเสวนากลุ่มย่อยร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติ ผู้เขียนได้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อดูว่าอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นของกลุ่มประเทศที่ร่วมเสวนาครั้งนี้เป็นอย่างไร โดยศึกษาข้อมูลจาก World Bank ที่ได้เก็บสถิติอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นทุกปีและทุกประเทศทั่วโลกโดยเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยข้อมูลล่าสุดนั้น World Bank ได้เก็บถึงปี ค.ศ. 2014 ณ ที่นี้ผู้เขียนขอเสนอข้อมูลเฉพาะประเทศที่ได้กล่าวถึงคือ สหรัฐ เนเธอร์แลนด์ และอีก 6 ประเทศที่

ตารางที่ 2 อัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-19 ปี ต่อประชากร 1,000 คน

ประเทศ	2000	2006	2010	2014
ญี่ปุ่น	5.2	5.3	4.8	4.2
เนเธอร์แลนด์	6.7	5.7	4.8	4.1
ฮ่องกง	4.3	3.2	3.3	3.3
เยอรมนี	12.7	10.3	8.7	7.0
สวีเดน	6.7	6.1	5.7	5.6
เกาหลีใต้	2.5	2.1	1.9	1.7
สหรัฐ	46.5	40.4	33.9	24.1
ไทย	43.4	42.3	43.8	44.6

(ที่มา: The World Bank. (2014). *Adolescent fertility rate, births per 1,000 women ages 15-19* เรียบเรียงโดยผู้เขียน)

ได้ร่วมเสวนากัน นอกจากนี้ ผู้เขียนประสงค์จะดูว่าในช่วง 10 ปีเศษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร ด้วยโดยขอนำเสนอเป็น 4 ช่วงปี (World Bank, 2014)

จากตารางที่ 2 พบว่าปี 2010 และปี 2014 ประเทศญี่ปุ่นมีอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นต่ำพอ ๆ กับประเทศเนเธอร์แลนด์ที่ได้รับการประเมินว่าเป็นประเทศที่มีวัยรุ่นตั้งครรภ์น้อยที่สุดประเทศหนึ่งในยุโรป ส่วนประเทศไทยนั้นพบว่าอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นสูงอย่างเด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบกับ 7 ประเทศที่กล่าวมา

6. สรุปท้ายบท

จากการศึกษาพบว่าชายหญิงญี่ปุ่นร้อยละ 30 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 18 ปีลงมา (ตารางที่ 1) ซึ่งถือเป็นอายุช่วงวัยรุ่น และหมายความว่าบางคนอาจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 15, 16 หรือ 17 ปีก็เป็นได้ นอกจากนี้ ยังพบว่าญี่ปุ่นมีข้อจำกัดในการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าประเทศตะวันตก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ญี่ปุ่นมีการสอนที่เปิดเผยกว่ามาก ผลจากการศึกษาพบว่าคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาโดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างละเอียดและลงลึกกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ด้วยเหตุผลสำคัญคือ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ญี่ปุ่นมีวิธีการสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ที่น่าสนใจ เช่น การรวมตัวของกลุ่มแม่ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์แก่เยาวชน โดยได้ร่วมกันจัดกิจกรรมในโรงเรียนประถมและมัธยมต้นเวียนไปตามโรงเรียนต่าง ๆ หรือการจัดโครงการร่วมกับโรงพยาบาล ให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนชั้นมัธยมต้นโดยใช้สูตินารีแพทย์เป็นวิทยากรให้ความรู้ เป็นต้น

จากความเห็นของคนญี่ปุ่นและชาวต่างชาติต่อเพศสัมพันธ์ ทั้งหมดมีความเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยก่อนอายุ 20 ปีถือเป็นเรื่องปกติ สิ่งที่พวกเขาให้ความสำคัญคือ การป้องกันตนเองจากโรคและการ

ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากอัตราการให้กำเนิดบุตรในวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-19 ปี (ตารางที่ 2) พบว่าอัตราการให้กำเนิดบุตรของ 6 ประเทศอยู่ในระดับต่ำ แต่ในวัยรุ่นไทยมีอัตราที่สูงอย่างเด่นชัด แสดงว่าเนื้อหาและวิธีการสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ของไทยยังไม่เพียงพอที่จะนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลจริง

อย่างไรก็ตาม การสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กหรือวัยรุ่นนั้น ถ้าให้ความสำคัญเพียงว่าควรสอนตั้งแต่อายุเท่าใดหรือควรสอนลงรายละเอียดระดับใดนั้น ผู้เขียนคิดว่าคงไม่เพียงพอแล้ว เนื่องจากในปัจจุบัน

มีเว็บไซต์เรื่องนี้มากและเด็กวัยรุ่นเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้ง่ายสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แม้ผู้ใหญ่เห็นว่ายังไม่สมควรบอก แต่เด็กวัยรุ่นสามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเองแล้ว นอกจากนี้ การห้ามไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรถือเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้ปกครอง ดังนั้นสิ่งที่ผู้เขียนให้ความสำคัญและคิดว่าโรงเรียนควรสอนให้ละเอียดมี 3 เรื่องคือ การป้องกันตนเองไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเคารพซึ่งกันและกันเมื่อฝ่ายใดปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] พิมพ์วัลย์ บุญมงคล. (2016). เพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทย. Retrieved from <http://www.thairath.co.th/content/618798>
- [2] สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส). (2014). วัยรุ่นไทยทุบสถิติ ต่ำ 15 คลอดทุก 2 ชม. Retrieved from <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9570000103180>
- [3] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2013). ภาวะสังคมไทยไตรมาสสองปี 2556. Retrieved from https://www.m-society.go.th/article_attach/statistic_8871.pdf
- [4] The World Bank. (2014). Adolescent fertility rate (births per 1,000 women ages 15-19). Retrieved from data.un.org/Data.aspx?d=WDI&f=Indicator_Code%3AASP.ADO.TFRT
- [5] 一般社団法人日本家族計画協会 (JFPA). (2014). 「第7回 男女の生活と意識に関する調査」 Retrieved from <http://www.jfpa.or.jp/paper/main/000047.html>
- [6] 岩手県高等学校教育研究会. (2013). 「初交年齢は15～16歳が5割超、女子は14歳以下が2割—岩手県」 Retrieved from <https://yomidr.yomiuri.co.jp/article/20151009-OYTEW52786/>
- [7] TABI LABO. (2015, July 23). 「オランダが小学校で「性教育」を徹底！その意外な効果とは？」 Retrieved from <http://tabi-labo.com/158212/sexuality-ed/>
- [8] 中京テレビ. (2013, May 25). 「ニッポンの性教育. セックスをどこまで教えるか」 Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=5aXe42tU2vk>
- [9] babypocket. 「当 会について」 Retrieved from <http://www.babypocket.net/index.php> ?
- [10] Wikipedia. (n.d). 「性教育」 Retrieved from <https://ja.wikipedia.org/wiki/性教育>

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
Affiliation: Faculty of Liberal Arts, Thammasat University
Corresponding e-mail: warintornw@gmail.com